

A világvége egy pont egyes változat

hajó a sötétben

elveszett térképbiztonság
semelyik tovatűnő part
nem ismerős
csak a Bikini vonalára emlékszem
egybefolyó városfények
minden csillagtájékozódási ponton
halvány bizonytalan
csőbehúzó lidércfény

elhalt állatok romló árnyékai
a sziklák
egyszerű partok
elválnak az élesedő halál nyakán
gallérok a homokvárak
mindben géppuskafészek

orion

egy hópehely miniatűr cicomái
az Orion csillagkép mélységobjektumai
gázköd madárszárny végén toll
jegecült kristály mind tökély
mind tévedés játék
eszköz a tökéletes bemutatóhoz

úrtávcsövet mikroszkópot
tér idő mozgást
modellező gépet
fabrikálni kell ehhez

marcona gyilokgépek kúsznak ott
tegnapi labdázó lányok apró talpnyoma
mentén
bakancsrece a hír
támadás
egy elveszett part
és annak szembe érő vize
ez a hajó rakományon

vihardarak magasából látható az olajfolt
nem emlékeznek rám a partvonalak
nappal
és az éjjelt sem látni

merre van kiindulásnak hitt kikötőm

benne lenni a megfagyó vízatom
kidíszítésében
elsimítani rakoncátlan gázködöt
az égi egyenlítőn
vagy csak eltemetni lehullott madarat
levélerezetű tájnak hitt
árnyékok alá

mindez
hó csillanás meteorraj gyújtópontok izzása
tapintott toll sercegés

adnak keretet
a félelemnek
eszköz felesleges mit sem ér
nem mérhető nem érthető

egy gondos átverés illúzió és fejlődéselmélet
lenyomataként
keresem a teremtésnek
egy biztos jelét

egy számmal talán leírható rendszer
végtelen önmagát elmorzsoló
pillanatát láthatom csak az egész helyett

cicomák gomolygás sercenés
minden díszem mozgásom zajom

minden bonyolultabb nálam
egy most fagyó olvadó hópehely is

dzseniferlávrensz csillagképe

erről nem az jut eszedbe milyen volt
szőkesége mi
és akkor nézd meg ezt a képet
ja te megtanultad amúgy memoriternek
én nem egy frászt matekból készültem de
aztán azt se

az a dekoltázs anyám ringatja a képernyőt

atyaúrsten mégis hogy lehet ilyen
kurva jó nő ez a dzseniferlávrensz te Tibi
rendesen feszít a gatyám

ugyanezt így látja Tibi is
az egész plazmafelület hullámszik előtte
tisztára kitoltak magukkal
mindennap délután leülnek Tibi meg Dzsó
és ez megy mióta bekövétek az oldalát
régén az iskola klozeton zsebből kirángatott
malacképeknek volt divatja
most csak surransz a virtuálban
már ott is van már vár
a már áll a kamasz fejét nekiszorítva
a tejféhér ablaküvegnek
s pereg fut a program
naponta többször hoznak új fotót tiktok
videót róla
lehull az emberről a ruha ha látja
és nézi és imádja
ezt a dzseniferlávrensz nevű lányt

láttad ezt és mutatják is vizes bikiniben
állati ösztön ébred a nagyszünetben
mobilozó kamaszfiúk ágyékában kétezer
watton szól
a vágy
látják a sok nagyestélyit little black cuccot
koktélrucit
legvadabbak a kád jelenetek
bal melle fölött az anyajegyek rajzolta
csillagkép

istenem de leszállnék ott látod mintha öt
csillag
én rajta mint úrhajós
micsoda tejútrendszer tudnák én tudnál
frászt
és azt láttad te is ugye hagyjál már

és becsengetnek a nagyszünet végén
kikapcsolnak
az érintőképernyős felületek lelohadnak
a vágyak
dzseniferlávrensze messze van

az osztályban egy csaj se hasonlít rá
egy csaj se
ezek keszegek és a hajuk kóc
se fenék se mell se semmi izé
el se lehet képzelni
fogszabályozóssal csókolózni
inkább vegyük át a memoritert
milyen volt szőkesége
dzseniferlávrensz

látvány fél évszázad után

biztosan tudom semmire sem
úgy emlékszem ötvennégy évvel ez előttről
anyám epeműtétje miatt
mint mások mi
hárman a testvérek
apánk felügyelt
vártuk anyánkat
haza alig harminc kilométer a kórház

közben a tévében Buzz Aldrin
szelfizett az űrben
sorrendet tudva meggyilkolt
J. F. Kennedy után Johnson az elnök
a szomszédban
Pista bácsi az olasz frontot átkozza
cavernákban szerzett masszív reumát
éjjelente ordítva járkál a kertben
így mesélték

mégis emlékszem
erre az ordításra
én is sokat üvöltöttem
nem volt kéznél
anyám
epeműtétjével felborul a betegszállító
félni fog míg él abban
az enyhe ívű kanyarban
becsukja szemét elfordul
nézi milyen az erdő
meredek szélén a kis cigánytemető
mindenszentekkor kivilágítva
riadt Krisztusok
látom
korhadnak minden fakeszeszten
nincs pénz márványra
az emlékezet kitart
vagy
elmúlik úgy ahogy
ki meddig bírja
a hegyoldalt az erdővel
kanyarral
együtt múlunk el

úrhajósok amerikai elnökök
bélyegre nyomott arcú
kommunista párt első titkárok
pénzre finom rajzolattal megörökített
forradalmárok
partizánok kalászkévék olajfinomítók
nagyanyám

minden unokájának
egy ropogós piros hasú ötvenest
ha olcsó kis húsvéti locsolóverssel
olcsóbb pacsulival megöntöztük
el ne hervadjon

kókadt volt
folyton szomorú varjú
berliner kendőbe burkolt templom
állt a nagypapa sírjánál
ráigazított virágok
azok simogatják

elképzelek mindent
én nem emlékezhetek
semmire
olyan közel van
a most

meg a semmibe csúszott alakok
pillanatonként változók
így határozzák életet feledést
bekoptatott rutinos létechnika elemek közé

haragszom a télre
Pista bácsi reumája épp kiújul
ordít nem tudunk aludni
apámtól tapintatos
szellentések taszítanak
senki nem megy át a szomszédba veszekedni
miért múlik el az az ötvennégy
évvel ezelőtt